

HB. Efter $\frac{3}{4}$ års forløb kommer ministeriets svar. Det er positivt, men folketinget har i 1963 taget beværterloven op til revision i den hensigt at gøre loven endnu mere restriktiv. Loven stiller nu krav om, at HBs vedtægter skal indeholde bestemmelser om, at ingen, der fremstiller eller forhandler drikkevarer — herunder f. eks. sodavand — kan optages som medlemmer i HB. HB skal endvidere godtgøre, at foreningen ikke har modtaget lån, indskud eller usædvanlig kredit fra nogen, som fremstiller eller forhandler drikkevarer. Heldigvis åbner loven dog mulighed for dispensation for så vidt angår kravet til vedtægterne. Vi ønsker ikke ved medlemsoptagelsen at udøve diskrimination over for sodavandsforhandlere, og derfor søger vi dispensation hos ministeriet. Den fremkommer efter $4\frac{1}{2}$ måneds betænkningstid.

Nu synes vejen omsider banet for indsendelse af et konkret andragende. På forhånd må vi dog være klar over, at vi kun kan få 1 cafeteria i hver kommune. Loven indeholder forbud mod mere end 1 forretningssted i hver kommune. Dette forbud foreslår handelsministeren ikke fjernet i forslaget af 6. oktober f. å., som det sker i forslaget af samme dato om ophævelse af § 26 i næringsloven.

Beværterloven indeholder en dispensationsmulighed, men en af betingelserne for dispensation er, at der i cafeteriaet er servering af varme retter i betydeligt omfang, og det falder uden for hensigten med vort lille Comus-cafeteria. Dernæst må vi være opmærksomme på, at bestyrelsesmedlemmerne i HB ikke må være bestyrelsesmedlemmer i et andet selskab, der har beværterbevilling. Før revisionen i 1963 kunne der fås dispensation hos handelsministeriet, hvis blot flertallet af bestyrelsens medlemmer opfyldte kravet, men efter revisionen i 1963, er denne mulighed udelukket.

Handelsministeren foreslår nu gennemført dispensationsadgangen i sit forslag af 6. oktober f. å., og det er overhovedet den eneste „liberalisering“, ministeren foreslår i beværterloven.

Så afgår endelig det konkrete andragende med dertil hørende meget omfattende dokumentation af tekniske, juridiske og personlige forhold.

Andragendet stiles til handelsministeren, men fremsendes via det lokale politi og bevillingsnævn. Politimæssig afhøring af bestyrelsesmedlemmer, cafeteriabestyrer og andre funktionærer finder sted. Vi foreslår Comusbutikens chef godkendt som bestyrer af cafeteriaet, men det københavnske bevillingsnævn giver afslag i modsætning til nævnene i de øvrige kommuner, hvor HB har søgt bevilling. Det københavnske nævn begrunder ikke sit afslag, men henholder sig åbenbart til lovens § 15, stk. 5, hvor bl. a. er anført, at „der særlig skal tages hensyn til uddannelse i faget, færdighed i regnskabsførelse, ansøgerens økonomiske stilling samt om ansøgeren vil fortsætte og må anses for særligt egnet til at overtage en bestående forretning...“. Denne bestemmelse fortolkes af det københavnske nævn på den ensidige måde, at en højt kvalificeret leder, der opfylder alle vilkår, bortset fra uddannelse i faget, ikke kan godkendes som bestyrer af vort cafeteria, medens en person, der alene har et par års køkkenuddannelse i restaurationsfaget, udmærket kan godkendes.

Andragendet skal behandles af politiet, af bevillingsnævnet, af handelsministeriet og sundhedspolitiet samt af sundhedskommissionen og dennes enkelte afdelinger. I et enkelt tilfælde har det lokale nævn tillige sendt sagen til overbevillingsnævnet. Forklaringen skulle være den, at HB ønskede at begrænse bevillingen til stærkt øl og ikke ønskede at forhandle andre stærke drikke. Næste gang ansøgte vi om bevilling til alle stærke drikke, selv om vi faktisk kun ønskede at sælge øl, og så skal overbevillingsnævnet åbenbart ikke spørges.

Det siger sig selv, at en procedure af det nævnte omfang tager tid. Det er altid spændende, om det lykkes at åbne cafeteriaet samtidig med butikken. Heldigvis møder andrageren i langt de fleste tilfælde venlige og hjælpsomme embedsmænd, men i andre tilfælde kan det hælde, at andrageren strengt foreholdes, at det er en bevilling, han er ude efter, og ikke en adkomst, han har krav på at få.

Den i det foregående givne „sagsfremstilling“ berører kun få områder af de problemer og reformønsker beværterloven rejser.

Det præger alle afsnit i loven, at bestemmelserne er fantastisk udviklede, admini-